

Божие СЛОВО

ГОДИНА XVIII, БРОЙ 08 (195) • 2010 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

ДАЙТЕ ИМ ВИЕ ДА ЯДАТ!

Много хора днес вярват, че Бог е отдалечен от ежедневните човешки нужди. Когато говорим за глобални проблеми като войните, болестите или гладане смятаме, че това в крайна сметка трябва да са Неговите приоритети. Но когато става въпрос за мира в душата ни, нашия глад или главоболието ни си мислим, че това са проблеми, които едва ли вълнуват Твореца на Вселената.

Все пак Той Си има по-важна работа!

Една популярна случка в служението на Исус, обаче ни дава един различен поглед. "И апостолите се събраха при Исуса и разказваха Му всичко, каквото бяха извършили и каквото бяха поучили. И рече им: Дойдете вие сами на уединено място насаме и починете си малко. Защото мнозина дохождаха и отиваха; и нямаха време нито да ядат. И отидоха с ладията на уединено място насаме. А като отидоха, люде-те ги видяха, и мнозина ги познаха; и от всичките градове се стекоха там пеша,

и ги изпревариха. И Исус като излезе, видя едно голямо множество, и смили се за тях, понеже бяха като овце, които нямат пастир; и почна да ги поучава много неща. И когато беше станало вече късно, учениците Му се приближиха при Него и казаха: Мястото е уединено, и вече е късно; разпусни ги, за да отидат по околните колиби и села и да си купят нещо за ядене. А Той в отговор им рече: Дайте им вие да ядат. А те Му казаха: Да идем ли да купим за двеста пенязи хляб и да им дадем да ядат? А Той им каза: Колко хляба имате? Идете вижте. И като узнаха, казаха: Пет и две риби. И заповяда им да насядат всички на групи по зелената трева. И те насядаха на редици, по сто и по петдесет. И като взе петте хляба и двете риби, Исус погледна на небето и благослови; и разчупи хлябовете, и даваше на учениците да наслагат отпреде им; раздели и двете риби на всичките. И всички ядоха и се наситиха. И дигнаха къшеи, дванадесет пълни коша, така и от рибите. А ония, които ядоха хлябовете, бяха пет хиляди мъже." (Марк 6:30-44)

Откъде се връщаха апостолите при Исуса? В началото на главата четем, че Господ ги беше изпратил двама по двама на благовестие. Те имаха по един чифт ризи и сандали. Не взеха пари или хляб за изпът и въпреки всичко се върнаха нахранени, радостни и победители. Защо? Защото изпълниха Божията воля и станаха свидетели и участници на чудесата от Бога: „И те излязоха и проповядваха, че човешките прод. на стр. 2 ↗

Да се молим за другите

“Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене, както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.”

(Деян. 1:8)

Според Божието намерение краткият ни живот трябва да бъде един тих, постоянно протичащ поток от Божии благословения, разливащ се чрез молитва над всички около нас. Както първите приятели на Исуса – апостолите, трябваше да започнат от Йерусалим и да продължат до краищата на земята благовестието на Христа, така и ние трябва да облеем с благодатта на ходатайствената молитва онези, които ни заобикалят.

1. Божията воля е в нашата ежедневна молитва ние да **ходатайстваме за онези, които са в дома.**

Като се движим постоянно между домашните си и като се молим в себе си, ние трябва чрез общение с тях да им предаваме силата, получена от Бога, за да стане техният живот една поредица от победи, а не от поражения, защото ако те губят, губим и ние; ако те не са си на мястото, значи и ние не работим

прод. на стр. 3 ↗

↪ продължава от стр. 1
трябва да се покаят. И изгонваха много бесове, и мнозина болни помазваха с масло и ги изцеляваха. (стих 12 и 13)

Радостта, удовлетворението и преживяванията накараха учениците като малки деца да се тълпят около своя Учител и един през друг да разказват за преживяното. Но Исус видя освен радостта и умората им. Реши да ги скрие за малко от всички, за да си починат. Но, уви! Ладията се носеше в Галилейското езеро твърде величествено и народа ги позна и отиде да ги пресрещне, на отвъдната страна.

Докато апостолите почистваха след служението и гребането, Исус пое инициативата, словото и изцеленията. В този момент се изпълниха Исусовите думи: „Човешкият Син дойте да служи, не да му служат!“ Исус беше не по-малко изморен, но със сигурност бе по-загрижен. Грижата на апостолите за хората се прояви по-късно. Те казаха: „Мястото е уединено, и вече е късно; разпусни ги за да отидат по околните колиби и села и да си купят нещо за ядене.“ Аз все пак си мисля, че не народа претендираше за храна, а апостолите изгладняха. В контекста на молбата се четеше: „Пусни ги да си ходят, та да можем и ние да си хапнем и да си починем най-накрая“.

Тогава се случи нещо странно. Исус каза: „Дайте им Вие да ядат!“. Исус, говореше сериозно, в думите му нямаше нито сарказъм, нито подигравка към апостолите. Спомнете си само откъде се връщаха те. От мисия! И как бяха тръгнали на тази мисия? „...да не вземат нищо за път освен една тояга; ни хляб, ни торба, ни пари в пояса.“ (Марк 6:8)

Разбирате ли сега на кого говореше Учителят? На хора, които токущо бяха преживели Божиите чудеса на снабдяване на естествените нужди. Какъв по-добър начин да продължат да живеят в чудеса като нахранят тълпа от 15-20 хиляди души (5 хиляди беше броят на мъжете, към тях имаше жени и деца). Но тук, както често се случва в твоя и моя живот, вратата на апостолиите се беше превърнала в проста аритметика. „Имаме 200 динаря“, мислеха си те. „Няма да стигнат за хляб на всички тези. Пък и в това село фурната ед-

ва ли има хляб и за 50 човека, камо ли за 5000. Е, хайде, Господи, стига с тези шеги! Гладни сме вече. Пък и нали им поговори Слово и изцери болните. Стига им толкова.“

Да, но Исус не мисли така. Той не иска да Му казваме **колко нямаме, а пита колко имаме**. „Колко хляба имате? Идете вижте.“ „Пет хляба и две риби.“ Ето! Все пак не бяха без нищо. Понякога си мисля какво можеше да се случи ако имаха четири хляба и една риба. Какво казахте? Правилен от-

говор! Същото! Издигнатите ръце на Спасителя отново щяха да се окажат достатъчни, за да има храна за всички и да останат кошове с къшеи и риба.

Вместо да се обезсърчи от недоверито на апостолите, от гладната тълпа и от голямата умора, Исус погледна към небето и отдаде благодарност (Йоан 6:11). Тук се случи чудото! Чудото на промяната на апостолите. Хлябовете и рибите бяха все още в ръцете на Господа и Той ги подаде към своите ученици. Вместо да пресмятат и да се съмня-

ват те поеа кошовете и се покориха.

Това ме навежда на мисълта да ви попитам: Знаете ли кои са най-успешните сервитьори в човешката история? Не са тези, които обслужват безбройните туристи в Рим или Париж. Не са и онези, които тичат и се грижат за 10 маси с претенциозни клиенти. Най-успешните сервитьори са апостолите. Точно така. Едва ли ще намерите хора, които да сервират на средно 1000 души всеки (и то без бакшиш). Да сервират ли казахме? И да отсервират!

Хлябът и рибите се умножават в ръцете им, а гладните намаляват със всяка минута. Те са натоварени със задачата да раздават. Какво раздават? Храна, за която не са дали нито един динар и за която друг е благодарил. Но те взеха храната от ръцете на Исус и Му се довериха. Вече не ги чуваме да мърморят: „Че това до никъде няма да стигне. За кого по-напред?“ Просто се покориха и Словото на Исус се изпълни в същия миг. Малко преди това Той беше казал „**Дайте им вие да ядат**“ и сега те даваха на хората да ядат. Е, вярно че заслугата не беше тяхна, но пък какво от това? Къде е казано, че заслугата ще бъде наша?

Не трябва ли и ние да бъдем добри настойници на Божията благодат? Ние също огладняваме, ожадняваме и ни става студено. Понякога ни боли главата, а понякога просто сме изморени. Бъдете уверени, че Бог никога няма да е прекалено зает или прекалено уморен, за да се вслуша във вашата молитва. В крайна сметка пет хляба и две рибки са сериозен ресурс ... в ръцете на Бога!

П-р Владимир Владимиров

**Венчавката на Бисер и Кремена,
18 септ. т.е., Молитвен дом „Люлин“**

Да се молим за другите

↪ продължава от стр. 1
достатъчно в молитвата.

Трябва да казваме на Бога: “Господи, дай им най-доброто според Твоята преценка. Те се нуждаят от него. Аз често пъти съм забравял да се моля за тях, макар че ги обичам, но Ти ми прости, моля Те, и ми помогни вече да не ги забравям”. Тогава в домовете ни ще навлезе един добър дух. Защото Бог чува молитвите ни и ще изпрати благословението Си върху нашите домове, така щото те да станат един малък Рай.

Може би досега ние малко сме успели в това. Защо да не опитаме още веднъж? Още повече, че Бог ни обещава благословение, а и ни казва да започнем от Йерусалим, т.е. от д о м а.

2. Божията воля е **да се молим и за нашите съседи.**

ва към Бога да благослови работата и живота на тези, с които се срещаме. Затова, нека живеем в мир с всички съседи, като работим чрез постоянната ходатайствена молитва за тяхното спасение.

3. Божията воля е **да се молим за всички.**

Където и да отидем, навсякъде ще се срещнем с хора, които се нуждаят от нещо. Ако притежавахме очите на любовта, виждащи скритата мъка, тогава бихме се молили постоянно. Бихме се обръщали към Господа с думите: “Дай на приятелите и на враговете ни това, което им липсва”. Затова Бог ни внушава чрез ап. Павел: “Непрестанно се молете.” (1 Сол. 5:17).

Преди много години в един град започнал строежът на една църква. Един вярващ човек, чийто дом бил въвн от града, а работел в града,

требим същото това време в молитва за другите?

Един пастир разказва, че негов приятел мисионер се бил завърнал от мисионерското поле в чужбина в дома си. Между другото се повдигнал въпрос и за здравето му през тези години. Тогава той споделил, че това било болното място в живота на повечето мисионери, защото условията са неблагоприятни и мнозина от тях загивали още в началото, покосени от тропическа треска, малария и други болести.

Но той казал още, че когато трябвало да замине за първи път за своята мисионерска област, той отишъл да се сбогува с приятелите си. Докато се сбогувал и с една възрастна християнка, тя задържала ръката му, погледнала го в очите и казала спокойно: “Ще се моля за теб да не те хване треската, за да употребиш всичките си сили в труд за Господа!” “И аз – казал този мисионер – нито веднъж не се разболех от треска през всичките години на моята работа”.

Тази възрастна сестра се била научила да се моли за другите. Има много възможности да се работи за Божието дело и за успеха на Христовата църква.

Молитвата е най-важната работа в Божието царство. Бог иска да се заловим за тази работа, щом сме станали Негови синове и дъщери.

Чрез молитвата трябва да се включим в Христовото дело, за което Той и Неговите верни последователи са се жертвали, страдали, молили и умирали.

Трябва да влезем в тяхната работа и да продължим да я градим, на първо място чрез молитвата. И нека помним думите на Христа: “В Йерусалим”, т.е. в дома ни, “в Юдея и Самария”, т.е. съседите ни, “до краищата на света”, т.е. всички, които ни заобикалят.

И да не забравяме, че молитвеният ни труд в Господа няма да бъде напразен, ако ние се молим по съвета на Господа.

*П-р Димитър Митев,
ЕПЦ Филадельфия, гр. В. Търново*

П-р Димитър и Дора Митева

Това, което за апостолите беше Юдея, за нас са съседите ни. Щом видим сутрин съседите си, трябва да казваме: “Господи, благослови съседите ни и им дай това, от което те най-много се нуждаят днес!” Ако се молим така за тях, въздействието, помощта на Бога няма да закъснее, дори и хората да са трудни и мъчни.

В нашия народ все още се употребява старият поздрав “Помага Бог!” Възможно е този поздрав за мнозина да е станал нещо формално, което няма никакво значение, но всъщност той представлява молит-

отивал всеки ден до строящата се сграда и стоял там за няколко минути. Той заставал за известно време в тиха молитва за работниците на строежа, за онези, които в последствие ще ръководят църквата и накрая за онези, които ще слушат там Словото на Бога. Този човек правилно употребил инструмента на ходатайствената молитва.

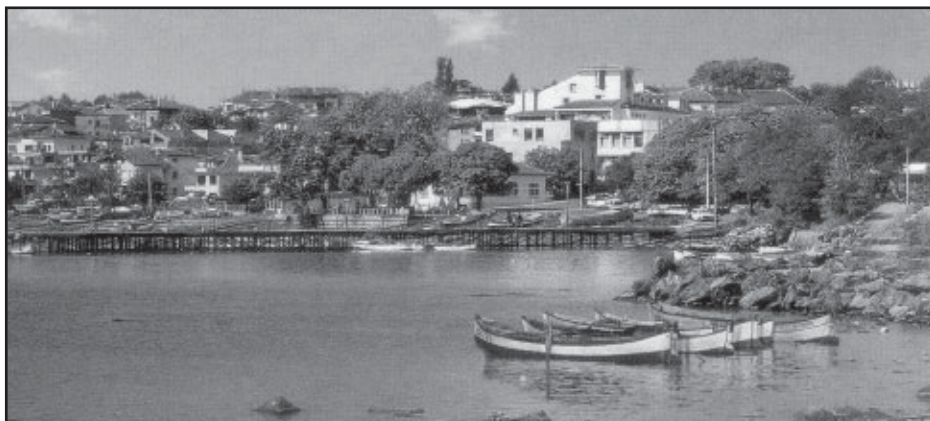
Спомнете си само колко малко време е нужно да се направи на някого една критична забележка и как не ни тежи да правим такива. Но след като Бог ни е променил и вече сме нови човеци, защо да не упо-

Вести от Ахтопол

Дойде ли лятото, си мечтаю за деня, в който ще отида на морето. Да се любувам на изгрева и залеза, да слушам шума на вълните, да усетя допира на морската вода. И този септември с внука ми Симеон отидохме в Ахтопол в дома на нашите приятели Желязко и Бърза.

Привлича ме този древен град, възникнал седем века преди новата ера като гръцка колония. Агатополис се нарежда в голямото семейство на древните градове. Разположен на полуостров, вдаден в морето. От трите страни градът е обграден с вода. На запад се издига връх Папия – 502 м. Той е и най-големият връх на Странджа в България. Всяка вечер ходехме на пристанището, гледахме лодките, мостика, рибарите. А заливът е толкова красив със скалите от едната страна, а в другия край с нос „Св. Яни“ с манастира. Градът е с малобройно население и необичайна съдба. Опожаряван няколко пъти. След преселването на гръцкото население от 1912 г. до 1926 г. и след заселването на бежанците от източна Тракия, той е застроен с еднотипни „шаронски“ къщи по името на Рене Шарон, на който е било възложено да следи за бежанците и за тяхното устройство в страната ни. Днес е останала само една такава къща.

Запознах се с писателката Николина Ефтимова. Написала и издала на български и гръцки език книгата „Ахтопол Агатополис. Изповед за моя град“. Подарих ѝ вестника „Божие Слово“. Няколко пъти с Мони я посетихме и се молахме малкото ѝ магазинче за дрехи да не фалира. Купих нейната книга и тя ми написа автограф с топли думи. „Тази книга не е история, не е само спомен, само лист или легенда, тя в всичко това – взето заедно... Спецификата на черноморската къща е камък, дъски, дървени колони за подпори, триъгълни еркери, съобразени с посоката на вятъра, и висящи балкони. Типично за влажния морски климат, съчетан с изобилни ветрове. От разказите на майка ми знам, че градът

е бил очарователен. Къщите са били обковани с дъски: архитектура, която влажният климат изисква. Всички прозорци са били с капаци, за да предпазват от силния вятър и влагата... Шумът на морето е бил същият както и сега.”

Съвременен Ахтопол продължава да привлича всички, които го обичат. Капитан Желязко ни посрещна с усмивка. Седеше на столче и слагаше тежести на мрежа. Подготвяше се за есенния риболов. Винаги ми е интересно, когато разказва рибарски истории. Подготовката за пролетния риболов, който е през периода април – юни, започва през месец март. Тогава правят конструкция от въже, мрежи, котви с шамандури и поплавки. Поставят я на определено място, непроменено повече от 100 години, тъй като там минават пасажите от риба. Най-напред е цацата, после хамсия, карагъоз и накрая сафрид. В така наречената „торба“ рибата е жива. Оставят 3-4 тона риба, която се изкупува. Останалата я пускат отново във водата. Капитан Желязко се занимава с рибарство от 15-16 годишен, отначало в Бургас. Помолих го да ми разкаже за пролетния риболов.

„Тази година беше по-слаб. Напълнихме лодката „Албатрос“ с цаца. Изкупуват я в Царево. Обикновено по 20-30 ст. кило. До Царево отидохме с корабче, като предварително бяхме почистили рибата. Начинът е да мине през вода. И така, докато чакахме, огладняхме много и си купихме по баничка за закуска. Не мога да опиша огорчението ни, когато ни

купиха рибата само по 8 стотинки килограма. С парите успяхме едвам да покрием разходите по корабчето и баничките! Така беше началото. Добре, че Господ е милостив! И до края на сезона ни благослови труда. В края на юни мрежите, котвите и цялото оборудване се складира на определено място. Сега се подготвяме за есенния риболов. Вярваме, че Господ ще ни пази и ще ни помага.”

През тези няколко дни капитан Желязко не само подготвяше мрежите. Той и екипажът му внимателно следяха прогнозата за времето, ходеха и наблюдаваха морето. Някои екипажи се осмелиха да влязат. Една вечер капитанът се прибра към 22 ч. мокър, изморен. Беше ги застигнала буря. Не е лесно нашето Черно море. И си мисля, че тези силни, смели рибари много пъти лично преживяват чудесата от Бога. Както Исусовите ученици в лодката по време на бурята в Галилейското езеро.

Преди няколко години с моя съпруг епископ Милчо и сестра Бърза отидохме да се молим за строеж на църква. Имаха вече място в централната част на града, което беше оградено с телена мрежа. Вечерта беше топла и тиха, Имаше много звезди по небето. Започнахме да обикаляме мястото и гласно се молахме да бъде построен Международен християнски център. Седем пъти обиколихме, както направиха някога евреите и Ерихонските стени паднаха. На следващата 2008 година през м. Септември отново бяхме заедно с нашите приятели. Всички

планове за строежа вече бяха готови. Заедно отидохме до Царево. И докато Бърза и Желязко тичаха от канцелария на канцелария, ние ги подкрепяме в молитва. И последните препятствия паднаха. Приеха документите. Остана само да бъдат одобрени и подписани в Общината. Господ извърши велики дела. Само месец по-късно, на 14 октомври 2008 г. беше направена първата копка на църква-

средства. А сестра Марта Заплишна и нейният син Джонатан Джаксън продължават да подпомагат финансово пълното завършване на комплекса. От м. Май тази година започнаха богослуженията.

Над амвона има надпис: „Аз Съм Господ, Който те изцержявам.“ Каквото поискаме, това получихме – Международен християнски комплекс – на втория етаж е неделното учили-

то те първи започнаха да вземат вестника „Божие Слово“. „Дай ми лилав, а на мене зелен...“

Колко е угодно Господу да станем като тях искрени и незлобиви. Запазих спомена за срещите с различни хора. Мони раздаваше вестника и трогваше със своите детски молитви – благословения.

Една вечер посетихме пицарията „Каса Белла“ на Божана и Георги Войнови. Цялото семейство работят заедно. Жулиана е още ученичка горен курс, а брат й Мартин е вече студент първи курс. Молихме се заедно за здраве, защита на бизнеса и успешна учебна година. Мони ги благослови с молитва. На другия ден разбрахме, че след като сме си тръгнали, имали толкова много клиенти, че едвам са ги обслужвали.

Искам да поясня, че на 1 септември сезонът се закрива. Повечето магазинчета и сергии спират работа. Когато вечер се разхождахме по централната търговска улица и благовествахме, минавахме и покрай няколко ресторанта. Тъжна гледка! Чуваш музика, гледаш сервитьори, а клиенти няма. И тогава си казваш: Колко е добро да се уповаваш на Господа. Да живеем защитени от Него с целите си домове.

И пак хапнахме смокини, които толкова обичам. Сбогувахме се с Ахтопол. От терасата на Данчето гледахме морето – то се сърдеше, вълните бяха големи и страшни и само няколко смели сърфисти се бореха с тях. Беше хладно и ветровито, ала благодаряхме на Бога за всичко, което ни даде през тези дни.

Ани Тотева

та „Възкресение“ в присъствието на кмета на Ахтопол инж. Бисер Колев, зам. Кмета г-н Карагъзов, секретаря г-н Стоян Илиев, г-н Динко Кръстев и други служители от Общината. Много хора от града и цялото църковно общество. До края на м. Май 2009 г. църквата беше построена и покрита. Започнаха довършителните работи, християните участваха с труд и

ще. Има и пастирско жилище. И всичко е направено с много вкус. От сестра Бърза разбрахме, че цяло лято е имало гостуващи групи от чужбина.

За мен беше истинско благословение да послужа в сряда на братята и сестрите. И докато проповядвах, вратата се отвори и влязоха около двайсетина деца. И ни стана още по-леко на душите. След богослужение-

Седмица на действията на Святия Дух

Заповядайте на седмица на действията на Святия Дух

със специалното участие на пастор Майк Скелтън Англия

СЛУЖБИ

12 октомври (вторник) час: 18:30

15 октомври (петък) час: 18:30

17 октомври (неделя) час: 11:00

Адрес: София, Люлин 8, ул. "Гоце Делчев" метро спирка Люлин зад магазин "БИЛА"

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обаждате за молитва на следните телефони:

02/ 9973307, 9973207

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

Изграждай Христоводобен характер

“Блажен онзи човек, който не ходи по съвета на нечестивите, и в пътя на грешните не стои, и в събранието на присмивателите не седи; Но се наслаждава в закона на Господа, и в Неговия закон се поучава ден и нощ. Ще бъде като дърво посадено при потоци води, което дава плода си на времето си, и чийто лист не повяхва; във всичко, което върши ще благоуспява. Не е така с нечестивите; но те са като плявата, която вятърът отвеява. Затова, нечестивите няма да устоят в съда, нито грешните в събранието на праведните; Защото Господ наблюдава пътя на праведните; А пътят на нечестивите ще бъде погибел.” (Псалм 1)

Библията ни казва, какви плодове Бог очаква от нас: плодове, съответстващи на нашето покаяние; изграждане на христови ученици; добри дела.

Плодове, съответстващи на нашето покаяние, т.е. духовно обновление и изграждане на Христоводобен характер.

“Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води в живот, и малцина са ония, които ги намират. ... Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи! ще влезе в небесното царство, но който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата.” (Матей 7)

Ако човек се е покаял пред Бог за греховете си, това би трябвало да даде отражение в живота му, т.е. той би трябвало да живее за Бога и Бог чрез Святия Дух да живее в него. Реалната промяна на новородението би трябвало да се проявява в променено поведение и отношение към Бог и към другите. Йоан казваше на фарисеите и садукееите, че ако наистина идват да се кръстят, защото се покаяват, това трябва да проличи в живота им, т.е. трябваше да принасят плодове дос-

тойни или съответстващи на тяхното покаяние.

И така първият извод, до който достигахме е, че принасянето на добър плод означава покаяние и променен живот.

Как да имаме същия начин на мислене, както Христос?

“И така, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите

П-р Емануил и Силвана Тотев

телата си в жертва жива, свята, благогодна на Бога, като ваше духовно служение. И недейте се съобразява с тоя век, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля, - това, което е добро, благогодно на Него и съвършено.”

Само, когато имаме покаяно и меко сърце, търсим Бог и позволяваме на Святия Дух да работи в нас, само тогава Христос може да се изобразява в нас. “Живейте в мен и аз във вас”, казва Христос и това не е пожелание а заповед, част от Божия план за възстановяване на Неговия истински образ в нас, който беше изкривен поради грехопадението. Човек беше създаден по Божия образ и подобие, но съгреша и поради греха тази хармония и този образ беше изкривен. Единственият начин за неговото възстановяване е духовно обновление и живот в ежедневна духовна

връзка с Бог. Само така плодът на Божия Дух, който живее в нас може да покълне и постепенно да се развие и узрее като реялен и видим за околните плод, т.е. реално проявление в поведението ни:

“А делата на плътта са явни; те са: блудство, нечистота, сладострастие, идолопоклонство, чародейство, вражди, разпри, ревнува-

ния, ярости, партизанства, раздори, разцепления, зависти, пианства, пирувания и тям подобни; за които ви предупреждавам, както ви и предупредих, че които вършат такива работи, няма да

наследят Божието царство.

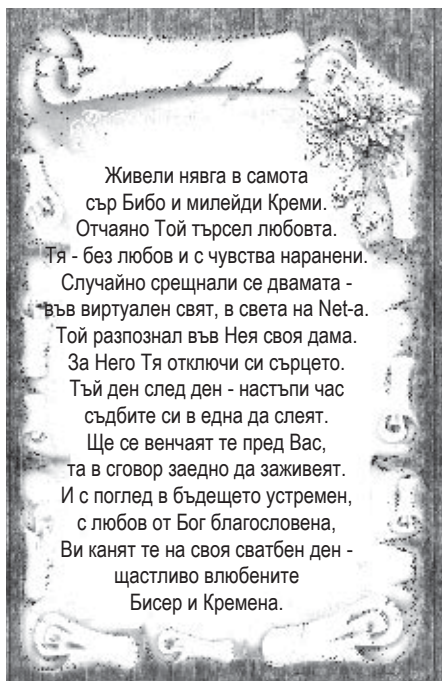
А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милост, милосърдие, вярност (вяра), кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон (или няма осъждане). А които са Исус Христови, разпънали са плътта заедно със страстите и желанията ѝ. Ако по Духа живеем, по Духа и да ходим.”

Бог допуска трудности в живота ни, за да моделира Христоводобен характер в нас.

За никого не е тайна, че сблъскването с реалностите на живота моделира нашия характер и ни изгражда като личности. Един родител, знае, че е добро за неговото дете постепенно да се кали и да се научи да се справя с трудности. Да изгради характер, който да му позволи да оцелява в този свят и да има успех в своите начинания.

П-р Емануил Тотев

Сватбено тържество

да не могат да се свържат в законен брачен съюз, нека говори сега или да замълчи завинаги.

Семейството е свещена, поставена и утвърдена от Всемогъщия Бог институция, предадена на човешкия род още от Едемската градина. Ето какво ни казва Свещеното писание за първия брак: **“И Господ Бог каза: Не е добре за човека да бъде сам; ще му създам подходящ помощник.”**

Искам да Ви разкажа за едно семейство, или по-скоро за една сватба на двама души от град Кана, провинция Галилея...

Бог ни нарича свои деца. И тъй като сте Божии деца, ако нещо е важно за Вас, важно е и за Него. Защо Исус превръща водата във вино на тази сватба? За да впечатли множеството ли? Не, те дори не разбират, че го е направил? За да привлече вниманието на настойника на угощението ли? Не, той си мисли, че младоженецът е този, който е про-

явил щедрост? Тогава защо? Какви са мотивите за първото чудо? От любов! Бог го е грижа за дребните неща в живота ни. Ако нещо е важно за Вас, важно е и за Него!

Семейният живот е низ от цветя и рози. Днес ухаят прекрасно, утре бодат ужасно! За да бъдат дните Ви изпълнени с повече цветя и аромат и по-малко бодли, нека да помним какво ни съветва апостола:

“И тъй, като Божии избрани, свети и възлюбени, облечете се с милосърдие, благодат, смирение, кротост, дълготърпение. Претърпявайте си един друг, и един на друг си прощавайте, ... А над всичко това облечете се в любовта, която свързва всичко в съвършенството.” Нека тази сватба ни напомня, че ще дойде ден, в който ще участваме на една грандиозна сватбена церемония – тази на Христос и Неговата невяста – Църквата. Амин.

П-р Владимир Владимиров
(със съкращения)

Скъпи родители, приятели и гости, имаме удоволствието да присъстваме на тържеството на тези двама влюбени - **Бисер и Кремена**. Те представят себе си пред Бога и всички свидетели, за да се свържат в свещен съюз. Поради това, ако има някой от тук присъстващите, който да знае каквато и да било причина, поради която тези двама

Кръстословица *Х. Харизанов*

Хоризонтално: 1. Споделяне на благата вест; 10. Жена от град Тиатир, която при Филипи е първата покръстена от ап. Павел християнка в Европа; 11. Най-голямото трицифрено число; 12. Изворът, при който Гедеон намалява броя на войниците си (Съд. 7 гл.); 13. Малка смъртоносно-отровна змия, която се среща в Африка, Азия и Европа (Д.А. 28:3); 15. Стихотворение от Божидар Шуменски; 16. Жилещи насекоми; 19. Древен израелски музикален инструмент („тръба“); 20. Море, което разделя Североизточна Африка от Арабския полуостров (Иzx. 15:4); 23. „С нас е Бог“ (Мт. 1:23); 24. Скопен бик, работно добиче; 25. Българско мъжко име, производно от евр. Сим („прочуто име“); 26. Колоидна система; 27. Музикална нота; 28. Марка руски пистолети; 29. Френски писател (1804-1857) – „Скитникът евреин“, „Седемте смъртни гряха“ и др. 31. Арабска държава; 33. Един от онези, които се бунтуват срещу Мойсей (Числа 16 гл.); 35. Мястото на хор в църквата; 36. Национална телевизия в България.

Отвесно: 1. Чисто и непорочно качество на християнина, според Яков 1:27; 2. Герой от едноименна творба на Шекспир;

3. Соломонов чиновник, отговарящ за принудителния труд (3 Царе 4:6; 5:14); 4. Екскурзовод; 5. Японска бизнесменка, свързала съдбата си с Банкя; 6. Доктрина за “последните времена” и края на света; 7. Бягане с препятствия, стипъл-чейз; 8. Главният редактор на сп. „Братска любов“; 9. Всяка една от първите четири книги на Новия завет – „благовестие“; 13. N; 14. Неоромантик; 17. Лице от един от сродните блискоизточни народи от бялата раса, потомък на Сим. 18. Южнокорейски автомобили; 21. Импорт; 22. Наниз, редица. 30. Държава в Африка; 31. Международна организация; 32. Затворът на граф Монте Кристо; 34. Учтива форма.

1	2	3	4	5		6	7	8		9
10					◆	11				◆
12				◆	13					14
	◆		◆	◆	15					
16	17		◆	18	◆		◆	19		
20			21		22					
23							◆	24		
25				◆	26			◆	27	
28		◆	29	30	◆		◆	31		
	◆	32	◆	33	34					◆
35							◆	36		

Учениците ловят риба

Учениците се пръснали по домовете си в Йерусалим. Отдавна вече не били виждали Исуса и мислели, че Той няма да се върне повече при тях. Една вечер Петър казал на няколко от учениците: „Аз ще изляза с лодката да наловя риба.“ „И ние ще дойдем с теб!“ - казали Иаков, Йоан и някои други. Всички те седнали в лодката на Петър и отплавали към средата на езерото. Хвърлили мрежите, но не хванали нищо.

Цялата нощ прекарвали там

учениците, но така и не успели да хванат нито една рибка. Изморени, загребали към брега. Вече започнало да се развиделява и учениците видели, че на брега стои Човек, но не знаели

Кой е Той. Това бил Исус. „Нямате ли риба за Мен?“ - попитал Той. „Не“ - отговорили учениците. „Хвърлете мрежата откъм десния борд“ - казал им Исус. Учениците Го послушали и мрежата веднага се напълнила с риба. Тя била толкова тежка, че учениците не могли да я издърпат от водата.

И тогава Йоан разбрал Кой е Този Човек. „Това е Исус“ - завикал той. Петър бил толкова щастлив, че не можел да чака, докато натежала лодка се приближи до брега. Той

искал по-бързо да стигне до своя Учител. Петър скочил във водата и заплувал.

След известно време и другите ученици стигнали до брега с лодката и помъкнали след себе си мрежата, пълна с риба. Те видели, че на каменистия бряг гори огън. Там вече се печала риба. Но Исус казал на учениците Си: „Донесете тук и уловената от вас риба!“

Петър измъкнал мрежата и започнал да брои рибите. Те били много и всяка от тях - с невероятни размери... Това било чудо! Исус искал още веднъж да покаже на Своите ученици, че Той е Син Божий.

**Абонаменти за 2010 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.**

КАТАЛОЖЕН №-106

**Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.**

Божия църква „Дом на радост“

с пастор Владимир и Борислава Владимирови

Ви канят на редовните Богослужения

В кв. Люлин 8

(заг магазин „Билла“)

Вторник и петък от 18:30 ч., неделя от 11 ч.

В Баня,

ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ 16

сряда от 18:30 ч. и неделя от 9:30 ч.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Тексимбанк, клон 2, София
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107
IBAN: BG58TEXI9545
1000153017